

Εγκαινιάσθηκε η έκθεση φωτογραφίας του Στράτου Καλαφάτη. Πρωτόγνωρα βιώματα για τους επισκέπτες

/ [Ειδήσεις και Ανακοινώσεις](#)

φωτογραφία: tnedelkos.blogspot.gr

Ένα κορίτσι με τη γιαγιά του στέκονται σιωπηλά μπροστά στην εικόνα δυο ηλικιωμένων καλόγερων. Για διαφορετικούς λόγους η εικόνα προκαλεί δέος και στις δύο. Κρυφακούω. Μοιάζουν με αγίους, λέει το κορίτσι. Σαν του βιβλίου των Θρησκευτικών. Λίγο πιο κει μια πιατέλα με ψάρια. Θυμίζει ευαγγέλιο. Κι αφού πρόσταξε τον κόσμο να καθίσει για φαγητό πάνω στο χορτάρι, πήρε τα πέντε ψωμιά και τα δύο ψάρια, έστρεψε το βλέμμα του στον ουρανό, τα ευλόγησε, έκοψε τα ψωμιά σε κομμάτια και τα έδωσε στους μαθητές κι οι μαθητές στο πλήθος.

Έφαγαν όλοι και χόρτασαν. Η πιατέλα έχει τα ψάρια γεωμετρικά βαλμένα σε μια αρμονία. Διπλα η ίδια γεωμετρική τελειότητα στα στρωμένα αγιορίτικα τραπέζια, τραβηγμένα από ψηλά. Σαν πίνακας ζωγραφικής. Πολλές από τις εικόνες του Στράτου Καλαφάτη μοιάζουν σε αυτή την έκθεση με πίνακες. Και πολλές από τις εικόνες του βγαλμένες θαρρείς από τις παράβολες.

Στάθηκα για ώρα στα πρόσωπα των μικρών παπαδόπαιδων. Της Αθωνιάδας Σχολής. Πρόσωπα αθώα, παιδικά, μικροί άγγελοι. Παράταιρες εικόνες με την

γνώριμη σε αυτή την ηλικία εφηβεία.

Λίγο πιο κει καλόγεροι. Ποζάρουν με μια μοναδική ομορφιά. Με μια αφοπλιστική ευθύτητα. Πως τους έπεισες τον ρωτάω ξεκλέβοντας τον για λίγο από το πλήθος. Ήμουν από την αρχή ειλικρινής μαζί τους. Ταξίδεψα πολλές φορές εκεί για να με εμπιστευτούν. Τους εξήγησα πως κάτι τέτοιο μόνο έτσι γίνεται. Το Στράτο τον ξέρω από τα περιοδικά. Εκεί έχουμε δουλέψει παλιά μαζί θέματα. Όταν θέλει κάτι το κυνηγάει και το πείσμα του τον κάνει να το πετυχαίνει. Κάποτε για μια εικόνα καθίσαμε σε ένα βουνό έξω από τις Σέρρες εννιά ώρες.

Έχω δει χιλιάδες εικόνες από το Άγιον Όρος. Κάθε είδους. Συμβατικές, συγκλονιστικές, αδιάφορες. Αυτό που έπαθα όμως περιδιαβαίνοντας στους δυο ορόφους της βίλας Καπαντζή, στο MIET σπάνια το έχω πάθει σε μια έκθεση. Ανατρίχιασα. Μπήκα για λίγο εντός του κάδρου. Βίωσα όσα βίωσε και ο φωτογράφος.

Η εικόνα με τη φωτισμένη Μονή και το χιόνι που πέφτει πυκνό σε τραβάει από τα μούτρα. Θέλεις να βρεθείς μια ώρα νωρίτερα εντός της. Είναι ο μύθος που μεγάλωσες από παιδί. Το όνειρο που είδες χιλιάδες φορές τις νύχτες που ξύπνησες μούσκεμα στον ιδρώτα. Το θερμοκήπιο, τα έρημα κτίρια, το αλάτι στο φακό στη μονή Εσφιγμένου, ο χώρος ο απόκοσμος, τα πρόσωπα, οι ιστορίες πίσω από τις φωτογραφίες, οι 1500 εικόνες του, τα 25 ταξίδια, το ταξίδι μιας έκθεσης που μόλις ξεκίνησε και θα γυρίσει τον κόσμο όπως της πρέπει.

Βγήκα στην αυλή της βίλας με ένα αγιορίτικο τσίπουρο στο χέρι και λουκούμι από τις μονές. Χρειάστηκα ώρα πολλή να συνέλθω. Ο κόσμος δεν έλεγε να φύγει. Για τον καθένα αυτό που είχαμε βιώσει ήταν κάτι διαφορετικό. Και για όλους μια μυσταγωγία. Και τι δεν θα έδινα να κρυφάκουγα τις κουβέντες πίσω από κάθε εικόνα. Τις ιστορίες που κρύβουν. Αν είναι να δείτε μια έκθεση αυτή τη χρονιά, την έχετε.

Μερικές φωτογραφίες, το βλέμμα τους απλά το κουβαλάς για πάντα. Αυτό που ο μεγάλος Νίκος Ξυδάκης γράφει τόσο εύστοχα: βλέμμα σαν χάδι, τρυφερό, βλέμμα που αγκαλιάζει και διεισδύει, που συνομιλεί, βλέμμα που συμπεριλαμβάνει, δεν αποκλείει, βλέμμα που αποφεύγει τα σχόλια και τις ερμηνείες, βλέμμα που υμνεί το κάλλος, βλέμμα που κυκλώνει το αθέατο, το ελλείπον. Το βλέμμα του Στράτου.

Του Γιώργου Τούλα

φωτογραφία: tnedelkos.blogspot.gr

φωτογραφία: tnedelkos.blogspot.gr

φωτογραφία: tnedelkos.blogspot.gr

φωτογραφία: tnedelkos.blogspot.gr

φωτογραφία: tnedelkos.blogspot.gr

φωτογραφία: tnedelkos.blogspot.gr

φωτογραφία: tnedelkos.blogspot.gr

Πηγές: parallaximag.gr- agioritikesmnimes.blogspot.gr